

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/33/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010605
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7914010605.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Lenky Salokovej a JUDr. Milana Husťáka, v trestnej veci obžalovaného C. X., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.2 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2015 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 31.3.2015, sp. zn. 3T/137/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného C. X..

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom zo dňa 31.3.2015, sp. zn. 3T/137/2014 uznal obžalovaného C. X. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 28.6.2014 v čase okolo 05.10 hod. až 05.18 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. Š. H. bielej farby evidenčné číslo P. XXX Q. po štátnej ceste I/79 z mesta P. do obce E., pričom bol pri riadení vozidla spozorovaný hliadkou OO PZ Trebišov na križovatke ulice K. so štátnou cestou I/79, pričom keď hliadka zapla výstražné, svetelné a zvukové signály na služobnom motorovom vozidle a nasledovala ho, unikal pred ňou až do obce E., kde zaparkoval vozidlo pred miestnym pohostinstvom E. G. na ulici M. vo E. a kde bol spozorovaný príslušníkmi ďalšej policajnej hliadky OO PZ Michalany a bezprostredne po vystúpení z vozidla sa napriek opakovaným výzvam policajta odmietol podrobiť dychovej skúške a odberu krvi a biologického materiálu na zistenie prítomnosti alkoholických nápojov alebo inej návykovej látky v krvi.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 289 ods.1, § 36 písm. j), § 38 ods.3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods.1 písm. a), § 50 ods.1 Tr. zák. podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 61 ods.2, § 36 písm. j), § 38 ods.3 Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie čo do výroku o vine a treste obžalovaný C. X.. V písomných dôvodoch uviedol, že z doposiaľ vykonaného dokazovania tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že skutok, ktorý mu je kladený za vinu nie je trestným činom. Skutková podstata prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.2 Tr. zák. totiž predpokladá, že sa tohto trestného činu dopustí ten, kto sa pri výkone zamestnania, alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom alebo sa odmietne podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu. Prejednanie veci pred súdom má mnoho pochybnosti vzhľadom na

postup policajtov vo veci. V dôvodoch odvolania ďalej poukazuje na rozpory vo výpovediach príslušníkov Trebišovskej hliadky a to, že okresný súd nerovnakým spôsobom hodnotil dôkaznú situáciu. Poukázal aj na tú skutočnosť, že mu nebolo umožnené sedieť počas hlavného pojednávania pri svojom obhajcovi.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Predpokladom zákonného rozhodnutia je správne zistenie skutkového stavu veci a zákonné a logické vyhodnotenie získaných dôkazov.

Okresný súd v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie a to výsluchom obžalovaného, svedkov, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi a na základe týchto dôkazov vo veci rozhodol.

Ako z obsahu spisu vyplýva, obžalovaný C. X. využil svoje zákonné právo a nevypovedal na hlavnom pojednávaní, ani v prípravnom konaní.

V neprospech obžalovaného vypovedali členovia dvoch policajných hliadok a to O. T. a L. G. z policajnej hliadky OR PZ, ODI Trebišov a I. O. a T. Q. z policajnej hliadky OO PZ Michalčany.

Svedkovia O. T. a L. G. podrobne vo svojej výpovedi popísali ako sledovali obžalovaného, keďže boli upozornení operačným dôstojníkom, že je potrebné preveriť situáciu v bare na ulici C.. O.. Š. v P. lebo bolo oznámené rušenie nočného klúdu. Taktiež im bolo oznámené cudzou osobou, že vodič bieleho vozidla H. by mal byť pod vplyvom alkoholu. Obžalovaného sledovali keď nastúpil do motorového vozidla až na čerpaciu stanicu M. v Trebišove a späť, a keďže ho chceli pristihnúť v motorovom vozidle počas riadenia, odišli ho čakať na ulicu K. lebo mali skúsenosti, že vodiči sa z miestneho baru presúvajú po tejto ulici a nie po hlavnej. Keď obžalovaný na motorovom vozidle okolo nich prešiel, zapli výstražné svetelné zariadenie, šli za ním, avšak tento zvýšil rýchlosť tak, že im unikol. Vzhľadom na smer cesty požiadali o spoluprácu hliadku OO PZ Michalčany, ktorá v zložení I. O. a T. Q. po tom, čo spozorovali podozrivé vozidlo došli k nemu a obžalovaného, ktorý sa nachádzal mimo motorového vozidla požiadali, aby sa podrobil dychovej skúške, lebo javil známky opilosti, čo tento odmietol, pričom tvrdil, že vozidlo neriadil a nie je jeho. Obidvaja členovia hliadky potvrdili, že videli obžalovaného vystupovať z vozidla v čase, keď vozidlo zastavilo, a tento vystupoval z miesta vodiča.

Správne postupoval okresný súd, keď na základe výpovedí vyššie uvedených svedkov uznal obžalovaného C. X. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.2 Tr. zák.

Vypočutí svedkovia zhodne potvrdili, že vozidlo Š. H. bielej farby, EČ P. XXX Q. riadil obžalovaný, ktorý v motorovom vozidle bol sám. O dôveryhodnosti vypočutých svedkov ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti. K dôvodom odvolateľa je potrebné ešte uviesť, že trestného činu podľa § 289 ods.1,2 Tr. zák. sa dopustí ten, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, a kto sa zároveň pri výkone zamestnania alebo inej činnosti vyššie uvedenej odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktorá sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom alebo sa odmietne podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie. Z dikcie zákona nevyplýva, že páchatel musí byť pristihnutý iba pri jazde v motorovom vozidle. Takýto výklad by bol veľmi zužujúci.

Je potrebné opätovne poukázať, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne zistené, že motorové vozidlo v P. riadil obžalovaný a v obci C. z neho obžalovaný vystúpil zo strany vodiča, a nik iný tam nebol. Taktiež i kľúče od auta mal pri sebe obžalovaný. Z toho vyplýva, že právom členovia hliadky žiadali od obžalovaného C. X., aby sa podrobil dychovej skúške, lebo videli, že tento z vozidla vystúpil a vozidlo riadil. Dychovú skúšku žiadali bezprostredne po tom, čo z vozidla vystúpil. K ďalšej námietke, že obžalovanému nebolo umožnené na hlavnom pojednávaní sedieť pri svojom obhajcovi je potrebné uviesť, že z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní, čo je verejnou listinou to nevyplýva a obžalovaný mal možnosť prostredníctvom obhajcu túto skutočnosť namietat.

Odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Rovnako odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pri určení druhu a výmery trestu u obžalovaného. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený okresným súdom zodpovedá hľadiskám uvedených v § 34 a nasl. Tr. zák. Osoba obžalovaného v napadnutom rozsudku je hodnotená plne, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom okresný súd pri výmere trestu prihliadol na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., preto správne podľa § 38 ods.3 Tr. zák. pri ukladaní trestu vychádzal zo zníženej hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Okresný súd správne dospel k záveru, že u obžalovaného C. X. sú splnené zákonné podmienky pre uloženie podmienenečného trestu odňatia slobody. Odvolací súd má za to, že uložený trest odňatia slobody okresným súdom v trvaní 6 mesiacov s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov u obžalovaného splní účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou. Takisto aj výrok, ktorým bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 30 mesiacov má oporu vo vykonanom dokazovaní a zodpovedá zákonnému ustanoveniu § 61 ods.2 Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolania obžalovaného, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.